

psches swoju Krej febi dobył je. To je tež jedyn sjawny Schpruch, so Krystus, kiž psches swoju Krej tu Zyrkej je wumot, Boh je. Pchetož to je wjeste, so ta Zyrkej ma jeno jeniczkeho Knesa, kotremuž Boh rjekaju, kotrehož wona tež sa swojeho jeniczkeho Knesa posnaje. Dyž da, ju Krystus psches swoju hegen Krej warbowat je, da dyrbi steho pschindž, so Krystus wjerny Boh, wot Boha Wotza we Wjecznoszi porodzeny, tež wot Kneznje Marje we Gzaju, aby na człowski Waschnje, narodzeny je.

Pchetož tak praji sw. Pawol tudy kтым Starschim, to je kтым Pfararjam: Łajeze, wam je pschikasane, so wy tu Zyrkej, aby Gmejnu wyscheže pasli, kotruž Boh psches swoju hegen Krej je febi dobył. Tudy budže nam jedyn wošoko czeszeny Hamt prjotk stajeny, niz Moz data, schelake człowski Bustawenja wuczicz, a na druhich knezicz, kajž ton Bamž a jeho Guffa czini, ale to Stadlo sežistym Słowom pasž. Boh, kiž ju psches swoju Krej je dobył, daj Nadu ktemu, so bychmy nasch Hamt tak wedli, so by jeho Mieno psches to sweczene, a ta Gmejna poljepschowana byla. Hamen!

Lajkich Schpruchow je wele wjazn, wošebnje we Szeniu swjateho Jana, kotrychž dla jedyn hinał nemože, hacž so dyrbi prajicz; Krystus je prawy wjerny Boh, tola staj Wotz a Ssyn dwje rošdžjelenej Parschoni. Lajkich Wobswjetsenjow je tež hewaf we nowym Sakonju jara wele, so natym na žane Waschnje zwyblowacz nemožesch.

We starym Sakonju je jich tež wele, ale niz tak sjawnych jako we nowym, jako Jan we swojim Szeniu wošebnje jara na Mojsaša lada, dyž won Krystusa, jeho wjeczeho Naroda dla, to Słowo menuje. Pchetož tudy budže Mojsaš tak wukładowany, so je Boh predy schitkich Stworenjow jene Słowo pschi febi mjet, kotrež je, jako

won, schehomozne bylo, a so Boh psches to same Słowo schitke Wjezy stworil je. Skotrehož so ždny sjewi, so Boh a to Słowo jene jeniczke Bycze je, dyž wonaj wobaj wjecznaj a schehomoznaj staj, a staj tola, ton, kiž to Słowo ryczi, a to Słowo, kotrež ryczane budže, dwje rošdžjelenej Parschoni.

Tak tež rošdžjeli ton stary Wotz Jakub czi Parschoni 1 Knihach Mojsašowych 48. v. 15. 16. Ton Boh, kotryž me moje žiwe Dny sežiwil je, hacž do dženšnišeho Dnja; ton Jandžel, kotryž me wumot je sewšeho Steho, ton pozonuj teju Modzenzow, so byschtaj rostaj a so pschisporjajaj.

Tudy da won Knesej Krystusej to Mieno a rjeka jemu Jandžel: niz so won swojeje Natury aby Bycza dla Jandžel je: pschetož to by sjawne Pschibojstwo bylo, dy by so won k Jandželej modlicz a jeho sa Žonowanje prošycz dyrbjat. Won sjewi tehodla stym Modlenjom, so tu ton Jandžel prawy wjerny Boh je. Ale pschi swojim Božim Byczu samym nedyrbi won stajnje wostacz tak, kajž ton newidomny Boh; ale won dyrbi na Semju pošlany, snaschim Gzelom wobleczeny, a sa nasche Rjечи woprowany bycz. Kajž tež Krystus we nowym Sakonju rycž: Ton Wotz, kiž me pošlat je. A sa so: Kajž me moj Wotz pošlat je. A pola Prophecy Jesajasa 61: Ton Knes je me pošlat, so bych te rošbite Wutroby hojit. Tehorunja Jesajasa 64. v. 9. Angelus faciei ejus salvavit eos. Ton Jandžel, kiž psched nim je, pomhasce jim. Tak tež menuje ton Prophecy Malachias na 3. St. Krystusa Jandžela teho Ssluba. Tehodla czi dwje Mieni, Boh a Jandžel, pokazetaj nam dwje rošdžjelenej Parschoni, kotrychž Bycze pak tola žylje jene a bewschitkeho Rošdžjelenja je. Pchetož ton Jandžel je tež wjeczny, wjerny